

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR CULTUUR

VERGADERING VAN 27 SEPTEMBER 1994

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het onvolledig uitkeren van de subsidies van de sociaal-culturele sector voor het jaar 1993

**WAARNEMEND VOORZITTER:
De heer W. Seeuws, oudste lid in
jaren**

— *De interpellatie wordt gehouden
om 14.10 uur*

**Interpellatie van de heer J. Geysels,
tot de heer H. Weckx, Vlaamse mi-
nister van Cultuur en Brusselse Aan-
gelegenheden over het onvolledig
uitkeren van de subsidies van de so-
ciaal-culturele sector voor het jaar
1993**

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Geysels tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden over het onvolledig uitkeren van de subsidies van de sociaal-culturele sector voor het jaar 1993.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als inleiding van deze interpellatie wil ik de discussie in herinnering brengen die wij een aantal maanden geleden, net vóór het parlementair reces, hebben gehouden in deze commissie en in de plenaire vergadering naar aanleiding van de Beleidsbrief Sociaal-Cultureel Werk die de minister heeft ingediend in de Vlaamse Raad.

Van dat debat is me bijgebleven dat, ondanks de kleine, middelgrote en iets grotere meningsverschillen, de meeste fracties het wel eens waren over het maatschappelijk belang van

deze sector die ten onrechte zowel ondergewaardeerd als onderschat wordt.

Zowel tijdens de hoorzittingen, waarop ook de mensen van "het veld" waren uitgenodigd, als tijdens de plenaire vergadering is voortdurend gewezen op de noodzaak dat dit erkend maatschappelijk belang ook op politiek vlak een kwalitatieve honorerings verdient. De minister concreteerde het als volgt, ik citeer : "De Vlaamse overheid moet instaan voor de professionalisering van de sector. Die professionalisering staat immers borg voor de structuur en de kwaliteit." Einde citaat.

Ik zou het vandaag bondig willen hebben over het bewaken van deze kwaliteit.

Op 12 september hebben vertegenwoordigers van vormings- en ontwikkelingsorganisaties actie gevoerd en op openlijke wijze hun ongerustheid getoond over deze kwaliteitsdoelstelling. Ze vrezen namelijk dat deze zou kunnen worden ondergraven door een aantal beslissingen die tijdens de vakantieperiode bekend zijn geworden.

Ik geef deze beslissingen bondig weer.

Ten eerste, meer dan 100 organisaties voor ontwikkelingswerk, bij de commissieleden bekend als erkend op basis van het vijfde decreet van 27 juni 1985, hebben het bericht gekregen dat de personeels- en wer-

kingssubsidies voor het jaar 1993 slechts voor 94 percent zouden worden uitgekeerd.

Ten tweede, de vormingscentra en volkshogescholen kregen een vergelijkbaar bericht : hun personeelssubsidies zouden voor slechts 96,7 percent worden uitbetaald. Bovendien zouden de basis- en werkingstoelagen — een oud zeer in deze sector — niet worden geïndexeerd. Dit is echter een apart verhaal dat ik hierin niet wil vermengen.

Het protest lijkt ons terecht te zijn omdat de gevolgen van deze beslissingen vooral op langere termijn niet mogen worden onderschat. De verliezen kunnen zich namelijk cumuleren, wat op langere termijn ernstige gevolgen kan hebben. De meeste van deze instellingen beschikken namelijk niet over gigantische financiële reserves en werden in het verleden reeds vaker gedwongen om dure leningen aan te gaan. Laten we maar denken aan de discussie over de dure kaskredieten die we in het verleden hebben gevoerd.

Bovendien bestaat het risico dat als de voorraad financiële spitsvondigheden opgebruikt is — en deze sector kent er gelukkig nogal wat — jobs verloren dreigen te gaan.

Ik geef een viertal redenen waarom wij van oordeel zijn dat deze beslissingen het best ongedaan worden gemaakt.

Geysels

Ten eerste, als de problemen niet worden opgelost, dan dreigt de klok te worden teruggedraaid. Het is bekend dat sociaal-culturele werkers in het verleden zich soms meer bezighielden met het verzamelen van fondsen dan met het eigenlijke vormings- en ontwikkelingswerk.

Ik verwijs naar het rapport dat in opdracht van de minister is gemaakt. Volgens dat rapport van de administratie staan de meeste van deze instellingen nog altijd in voor het grootste gedeelte van hun financiering en wordt slechts 44 procent van de werkingsmiddelen gesubsidieerd.

We weten bovendien dat de decreten nooit helemaal zijn uitgevoerd.

De jongste jaren was er een kentering in de manier waarop de overheid subsidieerde en deze subsidies uitkeerde. Deze kentering was een gunstige evolutie en betreft het tijdstip van de voorschotten en de totaliteit.

Onderzoeksrapporten spreken ook over "versterkte professionalisering".

Het zou slecht zijn indien deze evolutie in negatieve zin wordt omgebogen waardoor het sociaal-cultureel werk op termijn opnieuw in hetzelfde sukkelstraatje dreigt terecht te komen waarin het vooral vóór de jaren 1990 heeft vertoefd, namelijk meer werken om fondsen te vergaren dan echt vormings- of ontwikkelingswerk doen.

Ten tweede, heeft men met deze beslissingen niet de weg van de minste weerstand gekozen ?

Ik ben mij bewust van het feit dat de Vlaamse begroting in het algemeen in een budgettair keurslijf zit en dat de druk op de begroting van Cultuur, dus ook met betrekking tot deze sector, toeneemt. Er zijn bijvoorbeeld meer aanvragen tot erkenning en dus zal de minister ook meer erkenningen moeten toestaan.

De problemen zijn gekend. Ik verwijs in dat verband naar het vijfde decreet.

Toch begrijp ik niet waarom de zomerbeslissingen uitgerekend in dit domein en niet in een ander werden genomen. In het verleden werd immers steeds — zij het na discussie — geld gevonden, onder meer voor de culturele ambassadeurs. Het is niet mijn bedoeling dit dossier opnieuw ter sprake te brengen. Ik ben mij ervan bewust dat het van het budget van de minister-president werd overgeheveld naar het departement Cultuur.

Ik vraag mij enkel af waarom er voor sommige zaken uitzonderingen kunnen worden gemaakt. Wellicht heeft dit te maken met het feit dat de instellingen van de sociaal-culturele sector minder spectaculair werk verrichten en dat zij misschien geen meesters zijn in de polyfonie. Uit de cijfers van het onderzoeksrapport van de minister blijkt nochtans dat het gaat over tienduizenden vormingsinitiatieven waarbij 200.000 tot 500.000 mensen zijn betrokken. Er is dus alleszins sprake van een duurzaam werk.

Ten derde zijn de zomerbeslissingen in tegenspraak met de beleidsopties van de minister. Bij de begrotingsbesprekingen van vorig jaar verklaarde hij immers dat hij op alle mogelijke manieren zou beletten "dat de indruk wordt gewekt dat deze sector budgettair aan zijn lot wordt overgelaten. Niets is minder waar."

Op bladzijde 53 van het verslag van deze commissie rond de beleidsbrief zegt de minister dat hij "af wil van het systeem waarbij gesubsidieerd wordt binnen de perken van de beschikbare kredieten." Het betreft hier de artikelen 2 of 3 van elk decreet waarin wordt bepaald : "binnen het raam van de beschikbare kredieten".

In het verleden werd de toepassing van deze reglementering herhaalde-

lijk geïllustreerd. Ik verwijs onder meer naar het decreet inzake de jeugdsector, waarbij werd uitgegaan van een vooraf vastgelegde monetaire massa. In dit geval ging het om 550 miljoen frank.

Komt de minister terug op zijn oorspronkelijke beleidsverklaringen of krijgt hij niet voldoende steun binnen de regering ?

Ten slotte wordt de aangekondigde herstructurering van de sector door de zomerbeslissingen wellicht ongunstig beïnvloed. De genomen maatregelen kunnen de discussie aangaande de betere afstemming van het werkveld op de nieuwe uitdagingen een valse start geven. Het is immers moeilijk een kwaliteitsbevorderend offensief te lanceren wanneer een deel van het middenveld dreigt te worden geïmmobiliseerd. Herdenking veronderstelt herwaardering.

In deze context steunen wij de eisen van de sector inzake dit concrete dossier. De eisen zijn redelijk en realiseerbaar.

Mijnheer de minister, via de pers heb ik vernomen dat u vóór 1 oktober een antwoord zou geven op de verwachtingen en de eisen van de sociaal-culturele instellingen die door uw beslissingen zouden worden getroffen.

Ik hoop dat het antwoord van de minister overeenstemt met de intenties die hij in het verleden heeft verwoord en dat het tegemoetkomt aan de verwachtingen van het werkveld.

De minister-president verklaarde vanmorgen in zijn toespraak tot de leden van de Vlaamse Raad over het regeeringswerk van de Vlaamse regering : "Het culturele klimaat zegt heel wat over het welzijn van de gemeenschap in de immateriële zin van het woord."

Mijnheer de minister, indien u het immateriële koestert, kunt u zich geen breuk veroorloven met de or-

Geysels

ganisatoren van het sociaal-cultureel werk.

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel: Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij de interpellatie van de heer Geysels. Ik ben het vooral eens met zijn vraag om tijdens de volgende regeerperiode een nieuwe decretale basis te scheppen voor de sociaal-culturele sector. Het is volgens mij van het grootste belang dat dit in een rustig klimaat gebeurt.

Ik weet wel degelijk dat men rekening moet houden met de eeuwige budgettaire problemen, maar het gaat hier toch niet om hoge bedragen. Ik dring er bijgevolg op aan deze beslissingen te herzien.

De voorzitter: De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, in ben het eens met de interpellant en met de heer Van Peel. De Vlaamse regering heeft er geen enkel belang bij een klimaat van onrust te scheppen. Er moeten binnenkort immers een aantal belangrijke nieuwe decreten worden goedgekeurd.

De hearings die wij hebben gehad, waren zeer interessant, hoewel ik ook een aantal keren teleurgesteld was. Een aantal personen konden zich volgens mij immers onvoldoende losmaken van de zaken waarmee ze dagelijks bezig zijn. Ik heb dat trouwens vóór de vakantie al gezegd.

Bovendien heb ik vastgesteld dat er op het terrein toch ook een wil aanwezig is om de sector te herstructureren. Men is er zich van bewust dat de decreten moeten worden aangepast aan de noden van vandaag.

Ik was een beetje "bij de keel gegrepen" bij de — weliswaar ludieke — bezetting van mijn kabinet door personen die toch geregeld contact hebben met de kabinetsmedewerkers.

De deuren van mijn kabinet en van de administratie staan voor hen altijd wijd open. Zij kunnen steeds rekenen op begeleiding en steun.

De aanleiding van deze "bezetting" was de afrekening 1993 die, niettegenstaande onze inspanningen om vroeger dan gewoonlijk te betalen, slechts in juli-augustus kan worden betekend. In deze sector moet men immers wachten op het jaarverslag en op de rekeningen van het voorgaande jaar. Die moeten in ons bezit zijn op 28 februari. Vaak moet de administratie nog aandringen om de afrekeningen einde maart toegestuurd te krijgen. Pas dan, in de loop van de maanden april en mei, kan de administratie de wedden berekenen. Daarvoor heeft zij immers de loonstaten en de bijdragen aan de RMZ nodig. Het is helaas niet mogelijk deze termijnen in te korten. Bijgevolg komen de afrekeningen van het voorgaande jaar altijd in de zomer. Daarom ook waren de bedragen voor 1993 in de sector van het vijfde decreet voor de eerste keer verminderd. Daarbij moet natuurlijk nog rekening worden gehouden met een aantal nieuwe erkenningen.

Zó verloopt de gewone procedure van de afrekening die wordt gemaakt door de administratie. Op juridisch vlak gaat het echter om een vorm van beslissing.

Ik pleit dus voor rust. Straks zal ik zeggen op welke manier wij het probleem zullen oplossen en in ieder geval niet minder zullen geven dan het voorgaande jaar.

Een derde voorafgaande opmerking is de volgende : In tegenstelling tot de jeugdsector waar alle landelijke organisaties, los van de werksoort, in één decreet met één basisallocatie zijn samengebracht, bestaan in de sector van het volkswontwikkelingswerk decreten per werksoort met telkens een afzonderlijke inschrijving in de begroting. Dat maakt het natuurlijk moeilijk omdat men zich baseert op ramingen van voorgaande jaren. Op een bepaald artikel kan er

echter een licht tekort zijn en op een ander artikel een licht overschot. De bedragen zijn goed geraamd maar toch zijn er lichte verschillen.

De reacties op mijn voorstel in mijn beleidsbrief om tot één kaderdecreet te komen, hebben aangetoond dat de woordvoerders van de sector de facto meer belang hechten aan de ene werksoort dan aan de andere en in elk geval een gemeenschappelijk budget voor alle werksoorten afwijzen.

Mocht er een globaal budget zijn, dan zouden daarbinnen aan de hand van afrekeningen, verschuivingen kunnen plaatsvinden die nodig zijn om tot de betaling van de laatste saldi te komen. Een concrete illustratie is de brief van BWO waarin gesteld wordt dat een minimale indexering van de basis- en werkingskosten met 170 percent noodzakelijk is voor het overwicht van de koepelbegroting.

Wat is nu de techniek van de decreten in de volkswontwikkeling ?

Naast de basis- en werkingsubsidies, uitgedrukt in indexeerbare bedragen, worden de weddesubsidies op basis van een referentieweddeschaal in detail berekend voor elk personeelslid. Omdat er moet worden gewacht op de laatste storting aan de RSZ, kan er niet vroeger dan in de loop van de maand juli een volledige afrekening worden gemaakt. Dit betekent dat elke wijziging van personeel, elke wijziging van anciënniteit, elke wijziging in de patronale RSZ-bijdragen gevolgen heeft voor de subsidieafrekening van een organisatie. Het gevolg is dat een exacte mededeling van de te verwachten subsidie onmogelijk is binnen het eigenlijke begrotingsjaar. Het uur van de waarheid komt slechts na de verwerking van al die jaarverslagen die door een beperkte administratie moeten worden verwerkt. Het is om die reden dat ik naar aanleiding van mijn beleidsbrief ook denkpijstes zoals een meer forfaitaire benadering heb gesuggereerd. Indien men

Weckx

tot een forfaitair weddesysteem zou kunnen komen, dan zou men ook vlugger kunnen betalen of de voorschotten anders berekenen. Ook hier lijkt een gesprek niet gemakkelijk. Toch blijf ik hopen dat in uitvoering van nieuwe decreten ook hier een stap kan worden gedaan zonder dat daarom de rechtszekerheid van de sector verder moet worden aangetaast.

Een volgend punt betreft de techniek binnen de perken van de begroting en de interpretatie ervan. Er is helaas het artikel dat telkens terugkomt in de decreten van de jaren zeventig.

Ik wil ook enkele woorden zeggen over constant beleid versus nieuw initiatief. Dat is de eeuwige discussie bij de bespreking van de Begroting. De uitvoering van de decreten van volkswontwikkeling wordt slechts gegarandeerd binnen de perken van de begroting. De weddelast geniet dus niet dezelfde afdwingbaarheid als in andere beleidssectoren. Nieuwe erkenningen op basis van de decreten worden in elke begrotingsonderhandeling telkens opnieuw ter discussie gesteld vooral met de minister van begroting. Ik werp haar niet de steen. Ik zou hetzelfde doen. De discussie rijst telkens opnieuw vanuit de afweging wat is constant beleid en wat zijn nieuwe initiatieven. Voor de minister zijn dat nieuwe initiatieven, voor ons is het constant beleid. Dat blijft een dovemansgesprek.

De bijkomende middelen moeten dus telkens worden gehaald na de globale budgettering van het constant beleid of na vermindering van de middelen voor andere sectoren. Ik denk hier aan het fameuze nefaste compensatiesysteem waarbij van iemand wordt afgenomen om iemand anders iets te kunnen bijgeven. Daarbij wordt gezorgd dat de kerk in het midden wordt gelaten en een bepaalde billijkheid niet wordt geschonden. In dit jaarlijks gevecht staan de gemeenschapsmateries zwak

ten opzichte van de gewestmateries. Dat is een debat dat elk jaar terugkomt bij de bespreking van de begroting. De culturele materies staan dan nog eens zwakker ten opzichte van bijvoorbeeld de persoonsgebonden materies waaromtrent indertijd belangrijke afspraken uit de bus zijn gekomen die moeten worden gehonoreerd. Deze krijgen altijd voorrang bij de moeilijke discussies omtrent het budget wanneer andere sectoren moeten inleveren om de "prioritaire" sectoren te kunnen geven waar zij recht op hebben. Binnen de sector zelf situeren de nieuwe initiatieven zich minder in de oudere decreten dan in de recente.

Dit brengt mij tot de afrekening voor 1993 in de verschillende sectoren van het volkswontwikkelingswerk, waarvoor ik u de volgende oplossing voorstel.

Voor de verenigingen zal een normale wedde-verrekening worden toegepast. De basis- en werkingstoelagen zijn geïndexeerd aan 41,94 procent. Hieraan wens ik echter toe te voegen dat de optimale indexering ten opzichte van de aanvang van de toepassing van het decreet in 1995 niet minder dan 117,61 procent zou zijn.

Voor de koepels zal eveneens een normale wedde-verrekening worden toegepast en de basis- en werkings-toelagen zullen worden geïndexeerd aan 34,77 procent.

Wat betreft de politieke vormingsinstellingen : basis- en werkingstoelagen aan 100 procent en wedden aan 94,60 procent.

De vormingsinstellingen : basis- en werkingstoelagen aan 100 procent en wedden aan 96,7 procent.

Het vijfde decreet : totaal van basis- en werkingstoelagen en wedden aan 94,6 procent.

Voor de amateuristische kunstbeoefening ten slotte, zal een normale wedde-verrekening worden toegepast en zullen de basis- en werkings-

toelagen worden geïndexeerd naar rato van 14,4 procent.

U kunt dus nierken dat er zich heel wat schommelingen voordoen in de diverse sectoren.

Om te vermijden dat de betrokken verenigingen en instellingen zowel voor de afrekening 1993 als 1994 niet in moeilijkheden zouden geraken, stel ik volgende concrete oplossing voor. Ik voeg er echter meteen aan toe dat het tijdstip van uitbetalen zal verschillen, naar gelang het zal gaan over 1993 of 1994. Daarop kom ik later nog terug.

De begroting 1993 kan alleen nog worden aangepast door een "bijkrediet vorige jaren" aan te vragen bij de budgetcontrole die in februari 1995 zal worden aangevat. De feiten waren nog niet gekend op het ogenblik van de bespreking van het bijblad bij de begroting 1994 die aanving tijdens de periode februari-maart van dit jaar. De berekening was slechts definitief in de loop van de maand augustus. Er kan waarschijnlijk slechts sprake zijn van een volgende kans ter gelegenheid van de budgetcontrole van de begroting 1995.

Een verhoogde toepassing van de uitvoering van de decreten in 1994 kan het tekort van 1992 gedeeltelijk opvangen. Deze techniek werd in 1993 trouwens toegepast om het tekort van de koepels voor 1992 op te vangen.

Tijdens de komende weken — en dat is nog mogelijk vóór het einde van het jaar — zal ik aan de regering de volgende herschikking van de basisallocatie 1994 voorstellen, exclusief een eventuele verdeling van het nog toe te kennen provisioneel krediet in 1994. Inderdaad, er is, net als voor 1993, voorzien in een globaal provisioneel krediet waarop deze sector recht heeft.

Voor de bedragen die ik meteen zal noemen, baseer ik mij onder meer op de ramingen van de personen die ik op mijn kabinet heb ontvangen en

Weckx

die dicht aanleunen bij de nieuwe een haarscherpe berekeningen van de administratie.

Wat de sociale culturele werking in verenigingsverband betreft — artikel 33.01 -kunnen wij een bedrag van 8,2 miljoen frank overdragen naar een van de posten die ik straks zal noemen, zonder die verenigingen in moeilijkheden te brengen, zowel op het vlak van de basisoelagen als van de wedden.

Voor het sociaal-cultureel vormingswerk in instellingen — artikel 33.02 — kunnen wij een verhoging toepassen van 3,1 miljoen frank -afkomstig van de 8,2 miljoen frank hierboven vermeld. Dit is mogelijk zelfs zonder verlaging van de index.

Volgens de gekende berekeningen kunnen wij de allocatie voor de amateuristische kunstbeoefening verminderen met 1,8 miljoen frank. Dit alles stelt ons in de mogelijkheid 6,9 miljoen frank over te dragen aan het vijfde decreet — artikel 33.07 — waar men met de grootste problemen te kampen had.

Deze wijzigingen veronderstellen wel een correctie van de reeds gedane vastleggingen ; vermits het echter gaat om globale vastleggingen is dit ook technisch mogelijk. Dit wat 1994 betreft en de verschuivingen die wij nog dit jaar in de begroting-1994 kunnen tot stand brengen.

In het perspectief van eventuele nieuwe decreten vanaf 1995 wens ik een analoge herschikking in de begroting-1995 uit te stellen tot het bijblad waarvan wij de bespreking in februari 1995 aanvatten, zeker wat het vijfde decreet betreft. Een en ander zal ook moeten worden opgevangen in de overgangsbepalingen van de oude naar de nieuwe decreten. Die overgangsbepalingen zullen uiteraard van zeer groot belang zijn. Rekening houdend met de instellingen heb ik volgende correctie — weliswaar op basis van ramingen — in de ontwerpbegroting-1995 al aange-

bracht, met name op post 33.01 SCVV in verenigingsverband van 502,3 naar 500, zijnde min 2,3 miljoen frank en op post 33.02 SCVV in instellingen van 310,8 naar 313,1, plus 2,3 miljoen frank.

Ingevolge de erkenningsstop ingeschreven in het programmadecreet bij de begroting-1994, wil ik u er ook aan herinneren dat vanaf 1 januari 1995 geen nieuwe erkenningen meer zullen plaatsvinden. Ik heb in het decreet houdende begeleiding van de begroting-1995 de verlenging van die maatregel voorgesteld.

Wat meer bepaald het vijfde decreet betreft, is het ontstane tekort echter niet alleen een zaak van nieuwe erkenningen maar ook van toegestane uitbreidingen op basis van de in het voorafgaand jaar reëel gepresteerde aantal educatieve uren.

Het tekort van 1993 — in absolute cijfers 7,2 miljoen frank — is onder meer het gevolg van de erkenning van twaalf nieuwe organisaties en drie projecten, en de personeelsuitbreiding met 21 voltijdse equivalenten in 1992, toegestaan op basis van de prestaties van 1991, waarvan de kostprijs toen ongeveer 30 miljoen frank bedroeg. De heer Geysels heeft er terecht op gewezen dat wij getracht hebben op dat vlak met het verleden te breken — wat trouwens ook nodig was — en wat de toepassing van de decreten betreft, verder te evolueren. In 1993 werd elke uitbreiding wel geweigerd.

Toch sta ik ter zake telkens voor een dilemma ; enerzijds wil ik schaalvergroting aanmoedigen, anderzijds kan ik de reële groei niet honoreren.

Dit spijtige voorval illustreert nogmaals de dringende noodzaak tot het uitwerken van een nieuwe decretale onderbouw voor het volksontwikkelingswerk in Vlaanderen.

Ik herhaal nogmaals dat wij er alle belang bij hebben dat zulks in alle rust en niet in onrust zou kunnen gebeuren. Het is dan ook om die reden dat ik deze technische wijzigingen

aanbreng, wijzigingen die nog haalbaar zijn in de begroting-1994 en in de begrotingscontrole-1995. Hopelijk zullen wij in de loop van 1995 een aantal nieuwe decreten kunnen uitvaardigen waarin uiteraard de overgangsbepalingen van zeer groot belang zullen zijn ten einde niet voor een hiaat te staan in de overgang van het oude naar het nieuwe systeem.

Mijnheer de voorzitter, ik meen een uitvoerig antwoord te hebben gegeven en hiermee ook het bewijs te hebben geleverd bekommerd te zijn om de situatie in de sector. Wij hebben dus punctuele oplossingen voor het probleem ; weliswaar zullen betrokkenen de saldi met een zekere vertraging ontvangen.

Ik ben het ook eens met het standpunt van de interpellant. Wij hebben er inderdaad alle belang bij om de belangrijke hervorming die nu op het getouw staat tot stand te brengen in een zo rustig mogelijk klimaat.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord maar ik wens toch een paar bijkomende vragen te stellen ter verduidelijking van dit antwoord. Immers, ik heb ook een aantal bedragen voor ogen gehad en mischien heb ik u verkeerd begrepen.

Mijnheer de minister, het gaat hier over een herschikking van het sociaal-cultureel werk in uw budget. Als ik zie welke herschikkingen u doorrijft om de gerezen problemen op te lossen, dan moet ik vaststellen dat u in de Vlaamse regering blijkbaar niet wordt gevolgd inzake de globale consequenties van niet-begrote uitgaven op de totale Vlaamse begroting.

In het derde punt van uw antwoord hebt u gezegd dat het in de Vlaamse regering nogal moeilijk is om vanuit de gemeenschapsmateries op te botsen tegen de gewestmateries. In die gemeenschapsmateries staan de culturele tegenover de persoonsgebou-

Geysels

den materies. De oplossing die u voorstelt, is daarvan een illustratie.

Ik roep de leden van de commissie dus op om, in het kader van de begrotingsbesprekingen die in de volgende weken zullen plaatsvinden, na te gaan of we de nodige correcties kunnen aanbrengen voor de begroting 1995.

Mijnheer de minister, ik heb nog een opmerking. U moet mij onmiddellijk onderbreken indien ik mij vergis. Uit uw antwoord leid ik af dat u garandeert dat het probleem, ingevolge de eisen van de twee betrokken werksorten — in het kader van de zogenaamde zomerbeslissingen — en hun vraag naar de wegwerking van het tekort in het saldo 1993, zal worden opgelost. Heb ik dat goed begrepen? We mogen mekaar toch niet verkeerd verstaan. *(De minister knikt bevestigend)*

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik wil elk misverstand vermijden en bevestig dus dat dit probleem zal worden opgelost bij de begrotingscontrole 1995 en via een

bijblad over de voorgaande dienstjaren.

De heer J. Geysels : Mijnheer de minister, ik begrijp dat niet goed. Binnenkort zullen we in de Vlaamse Raad de begroting 1995 bespreken. Het is een traditie dat — we stellen dat vaak vast in de commissie voor de Financiën en de Begroting — vooraleer de eigenlijke besprekingen aanvangen en/of vóór de uiteindelijke goedkeuring van de begroting in de commissie, de Vlaamse regering nogal wat amendementen indient. Die amendementen zijn vaak technische verbeteringen maar strekken ook tot wijziging van het begrotingsbedrag naar aanleiding van ad hoc genomen politieke beslissingen in de Vlaamse regering. Waarom was dat hier niet mogelijk?

Minister H. Weckx : Dit kan niet voor de totaliteit van wat we nodig hebben. Daarom zullen we dus nog een correctie moeten aanbrengen bij de begrotingscontrole. Wij hebben het reeds partieel gedaan, want wij hebben een aantal kredieten van mogelijke geraamde overschotten — hier werken we met ramingen — van de begroting 1995 overgedragen van

artikel 33.01, de verenigingen, naar artikel 33.02, de instellingen.

De heer J. Geysels : Dat zijn de correcties in de ontwerpbegroting 1995 die u daarnet bedoelde?

U spreekt toch over een bijkrediet in februari 1995. Waarom kan dat nu niet?

Minister H. Weckx : Omdat er voor 1994 geen bijblad meer komt. De regering heeft reeds in 1993 beslist dat met één bijblad zou worden gewerkt. Het systeem van de geregelde bijbladen zou worden verlaten. Dat is de globale financierings- en begrotingspolitiek van de regering.

De heer J. Geysels : Als ik het goed heb begrepen dan is het een technische kwestie ingevolge een politieke afspraak in de regering.

U blijft echter bij uw formele toezegging dat dit probleem zal worden geregeld in het kader van de begrotingscontrole in februari 1995. Dat heb ik toch goed geïnterpreteerd? *(De minister knikt bevestigend)*

— *De vergadering wordt gesloten om 14.50 uur*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

Ze worden in twee edities uitgegeven :

- de eerste, met witte kaft en het embleem van de Vlaamse Raad in goudkleur, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen ;
- de tweede, met witte kaft en met onderaan rechts de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

AZRV : Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften

BAAZ : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken

BEAG : Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

CULT : Commissie voor Cultuur

EELW : Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

FIBE : Commissie voor Financiën en Begroting

HROL : Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

LENA : Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

MEDI : Commissie voor de Media

ONVW : Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

OPWV : Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

SAMW : Commissie voor Samenwerking

WEGE : Commissie voor Welzijn en Gezondheid